

Preparació i oportunitat

Res és fruit de l'atzar. La sort, com deia Sèneca, és el que passa quan s'ajunten la preparació i l'oportunitat. Dos ingredients que han estat ben presents en la quarta edició de la Fira de la Ciència del col·legi Santa Maria i segon Concurs Vilaciència, que celebrem des d'ahir.

No és atzar que una fireta que va nàixer portes endins del col·legi Santa Maria s'haja convertit, hui, en un esdeveniment d'abast autonòmic amb la participació de 14 de centres de municipis com Benicarló, València, Sueca, Paterna, Cheste i Elda. Per arribar ací, han fet falta moltes coses. La principal, un projecte pedagògic que creu i aposta per la innovació educativa, per incorporar la ciència a les aules i per posar en valor el seu esforç mitjançant la participació en certàmens que han portat els joves de Vila-real a guanyar premis en Dubai, Barcelona o Nova York.

Però ens hem de remuntar encara més enrere. Als anys 80, quan un grup de professors decideixen crear una cooperativa educativa, la Obispo Climent –que presideix Ana Serrano- i, en els 90, obrir a Vila-real el col·legi Santa Maria. Un centre amb el qual hem vingut col·laborant de manera assídua en un exemple més de la nostra aliança amb la societat. Vull agrair al seu director, Juan Francisco Navarro, la seua implicació també per a què aquesta col·laboració haja donat fruits tan importants com Vilaciència.

El Santa Maria ha sigut capaç d'entendre la necessitat de treballar i apostar per promoure les vocacions científiques, en una línia de col·laboració que vam iniciar en 2011, convençuts que l'obligació de l'Ajuntament és fer honor a l'origen de la paraula: Ajuntament, del llatí –*iunctus*, junts. Ser el pegament que cohesiona les peces d'aquesta nova Vila-real del segle XXI que no deixa d'avançar.

No és casualitat tampoc que l'alumnat del Santa Maria tinga aquest palmarés de premis. I ací destaca la figura de Sisco Marco, més que un professor, un mentor. Ha sigut capaç de despertar en l'alumnat una curiositat i interès per la ciència que alguns convertiran en passió i vocació, optant per carreres científiques i fent front, d'aquesta manera, al greu dèficit de vocacions científiques, en particular entre les dones, que arrossega el nostre país. I ací m'agradaria destacar una dada molt interessant: del total de 82 alumnes que presenten els seus projectes en Vilaciència, 58 són xiques, front als 25 xics. Dades positives sobre el paper, cada vegada major, de la dona en la ciència, que va ser, de fet, un dels motius que ens va dur al 2011 a fer l'aposta que ens ha portat a ser la primera ciutat de la província amb la marca de Ciutat de la Ciència i la Innovació. Una de les quatre marques, amb la de Ciutat Educadora, de Salut i de l'Esport i de Congressos, Festivals i Esdeveniments, que han configurat un ventall d'oportunitats per a la nova Vila-real del segle XXI.

Tampoc no és per atzar que la IV Fira de la Ciència s'haja pogut desenvolupar en un espai de 3.000 metres quadrats que hui és el Centre de Congressos, Fires i Trobades. Espai que, fa 10 anys, era només el Casal de Festes, que s'obria tres vegades a l'any per a fer paelles i poc més. Molt propet d'allí, tenim el Centre de Tecnificació Esportiva, un edifici enorme i caríssim que vam trobar tancat i sense viabilitat i que ara ha pogut albergar els i les joves que han vingut a participar a la fira des d'altres punts de la Comunitat. Açò és anar creant oportunitats.

Com ho és també treballar amb la universitat, establir sinèrgies, amb la creació de càtedres o la seu de la Plana de l'UJI. En particular, la Càtedra d'Innovació Ceràmica que, amb el seu director, Juan Carda, ha estat també present en la Fira de la Ciència. Com també la Càtedra Altadia del Coneixement Ceràmic i l'Aula Porcelanosa de Talent i Excel·lència de l'UJI, dirigides per Arnaldo Moreno. Gràcies també a la Fundació Caixa Rural Vila-real i la seua presidenta, Sonia Sánchez,

per la seua implicació en aquest projecte, l'obertura del qual ha comptat amb la màgica participació de Salvador Vicent, el mag Yunke.

Com els deia al principi, res no és atzar. Però una jugada del destí ha volgut fer confluïr en Vilaciència una coincidència molt especial: el nostre himne, aquell que ens parla de la capacitat innovadora dels nostres avantpassats llauradors quan, foradant les dures penyes, van fer eixir al sol les aigües i van fer fèrtils les terres que ens han donat prosperitat, és obra de Francisco Moreno, besavi, precisament, del promotor d'aquesta aposta per la ciència que identifica el nostre col·legi Santa Maria, el professor Sisco Marco. Enguany, amb motiu del 750é Aniversari de Vila-real, l'Ajuntament, amb la unanimitat dels grups, hem decidit nomenar tant a Moreno, autor de la lletra, com al Mestre Goterris, autor de la música del nostre himne, com a Fills Predilectes de la ciutat.

Diu també l'himne: "Cantem-li al llaurador, que planta i cuida els nostres tarongers". Hem plantat i hem vist créixer la llavor de la innovació. Ara, ens toca cuidar-la.